

Underbilag til bilag 3

MILJØSTYRELSEN

Landbrugskontoret

Den 20. september 1983

Notat om opfølgningen af vandløbsloven

1. I forbindelse med ikraftsættelsen af vandløbsloven har departementet imod miljøstyrelsens indstilling i § 9 i bekendtgørelse nr. 423 af 7. september 1983 om udarbejdelse af regulativer m.v. sammenholdt med cirkulæret bestemt, at det i forbindelse med regulativudarbejdelsen

- pålægges vandløbsmyndighederne at indhente oplysninger om landbrugets afvandingsbehov i afstrømningsområdet til brug for den redegørelse, vandløbsmyndighederne skal udarbejde om de tilgrundliggende planer m.v. Denne forpligtelse indebærer en høring af landbrugsministeriets arealdatakontor,
- hvis regulativforslaget medfører en ændring af de eksisterende afvandingsmæssige forudsætninger, pålægges vandløbsmyndighederne at foretage en bedømmelse af de afvandingsmæssige konsekvenser af regulativforslaget. Konsekvensvurderingen skal ifølge tilføjelserne i cirkulæret klarlægge de tekniske og økonomiske forudsætninger for at opretholde den eksisterende afvandingsstilstand såvel som for at forbedre denne tilstand gennem om- og nydræninger.

Bekendtgørelsen træder i kraft samtidig med lovens ikrafttræden den 1. november 1983.

2. Miljøstyrelsen vil naturligvis bestræbe sig på at administrere på dette grundlag. Styrelsen må imidlertid, som man allerede har givet udtryk for under drøftelserne med departementet om opfølgningsmaterialet, vurdere, at der vil kunne opstå en række vanskeligheder ved administrationen af de pågældende bestemmelser, som man finder man må gøre departementet opmærksom på.

3. For det første finder miljøstyrelsen, at høringen af arealdatakontoret kan medføre en forsinkelse af regulativtilvejebringelsen,

som er utilfredsstillende for borgerne og myndighederne. Den kan ligeledes medføre en forringelse af den forenkling af vandløbsadministrationen, som var tilsigtet med loven, og påføre vandløbsmyndigheden yderligere omkostninger.

Miljøstyrelsen finder i øvrigt den foreskrevne procedure overflødig, fordi der ikke vil ske noget indgreb i jordbrugets afvandingsinteresser, dyrkningsikkerhed og hidtidige dyrkningsmæssige udnyttelse af de omgivende arealer ved udarbejdelsen af regulativerne, da vandløbsmyndighederne skal tage udgangspunkt i vandløbets faktiske tilstand og dermed afstrømningssevne. Påtænker man at ændre den faktiske tilstand i vandløbet, må der rejses sag om regulering af vandløbet, og bestemmelserne herom må så følges.

For det andet kan miljøstyrelsen ikke se bort fra, at de af departementet fastsatte bestemmelser kan medføre, at landbrugets afvandingsinteresser vil kunne få en faktisk stærkere og bedre retsstilling end efter den tidligere vandløbslov på bekostning af andre, herunder erhvervsmæssige, interesser i vandløbet.

Denne betænkelighed følger af, at den etablerede ordning kan åbne mulighed for, at vandløbsmyndighederne vil lægge jordbrugets fremtidige afvandingsinteresser til grund for regulativets bestemmelser, når de skal fastlægge målsætningen for vandløbet. Dette kan medføre, at man ved regulativudarbejdelsen foregriber sin stilling i senere reguleringssager.

Det er endvidere en konsekvens af ændringen i cirkulæret, at vandløbsmyndigheden vil være helt afhængig af den vurdering, man modtager fra landbrugsministeriet, idet vandløbsmyndigheden næppe selv har den tilstrækkelige sagkundskab til at vurdere undersøgelsen af afvandingsbehovet i relation til landbrugets interesse i dyrkningsikkerhed m.v.